

แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอย

“พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์”

เมืองพิษณุ เมืองตรอนศรีสินธุ์ หาดท่าอิฐ
เมืองทุ่งยั้ง เมืองลับแล เมืองฝาง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่
34/130-131 ถนนหม่องทิด ต.โนนเวียง อ.เมือง จ.แพร่ 54000
โทรศัพท์ 0 5452 1118, 0 5452 1127 โทรสาร 0 5452 1119
E-mail: tatphrae@tat.or.th • www.tourismthailand.org/phrae
• www.easternlanna.org พื้นที่รับผิดชอบ : แพร่, น่าน, อุตรดิตถ์

จังหวัดอุดรดิตถ์

“...เหล็กน้ำพี้ลือเลื่อง เมืองกลางสาดหวาน บ้านพระยาพิชัยดาบหัก ถิ่นสักใหญ่ของโลก...”

จังหวัดอุดรดิตถ์ ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่าง เมืองแห่งพระแท่นศิลาอาสน์ ตำนานเมืองลับแลที่มีแม่ข่ายและสาวสวย เมืองแห่งทุเรียนและกลางสาดหวานหอม และบ้านเกิดของพระยาพิชัยดาบหัก ขุนศึกคู่บารมีของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เป็นเมืองที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์มาแต่อดีตกาลมาอันยาวนานผ่านพัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย

สภาพทั่วไป

จังหวัดอุดรดิตถ์ ตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนล่าง ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 491 กม. มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 7,838.592 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,899,120 ไร่ แบ่งออกเป็น 9 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอต่างๆ ได้แก่ อำเภอเมือง ลับแล ตรอน พิชัย ทองแสนขัน ท่าปลา น้ำปาด พากทำ และอำเภอบ้านโคก

อาณาเขต

ทิศเหนือ : ติดต่อกับจังหวัดแพร่ (อำเภอเด่นชัย อำเภอสูงเม่น) และน่าน (อำเภอนาหมื่น)

ทิศตะวันออก : ติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแนวเขตแดนยาว 120 กิโลเมตร (อำเภอชาติตระการ)

ทิศใต้ : ติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก (อำเภอพรหมพิราม อำเภอวัดโบสถ์)

ทิศตะวันตก : ติดต่อกับจังหวัดสุโขทัย (อำเภอศรีสำราญ อำเภอสวรรคโลก อำเภอสครินทร์ และอำเภอศรีสำโรง)

การเดินทาง

รถยนต์

จังหวัดอุดรดิตถ์ห่างจากกรุงเทพฯ 491 กิโลเมตร สามารถเดินทางไปได้ 2 เส้นทาง คือ

1. จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 32 ผ่าน อยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์ ใช้เส้นทาง 117 เข้าพิษณุโลกและทางหมายเลข 11 จนถึงอุดรดิตถ์

2. ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-สิงห์บุรี แล้วขับเลยไปถึงอำเภอมโนรมบุรี (ทางหลวงหมายเลข 311) แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 11 (สายอินทร์บุรี-ตากฟ้า) จนถึงทางหลวงหมายเลข 12 (พิษณุโลก-หล่มสัก) เลี้ยวซ้ายไปอีก 8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 11 จนถึงอุดรดิตถ์

รถไฟ

จากสถานีรถไฟหัวลำโพง มีรถไฟไปอุดรดิตถ์ทุกวันรายละเอียดติดต่อ โทร. 1690 หรือ 02-223-7010, 02-223-7020 หรือ www.railway.co.th

ในตัวเมืองอุดรดิตถ์มีสถานีรถไฟหลักคือ สถานีรถไฟอุดรดิตถ์ และสถานีรถไฟศิลาอาสน์

รถไฟระยะสั้นระหว่างจังหวัดที่วิ่งตลอดวันได้แก่ ขบวนเด่นชัย-พิษณุโลก ขบวนศิลาอาสน์ พิษณุโลกและขบวนสวรรคโลก-อุดรดิตถ์

รถไฟด่วนพิเศษที่แวะจอด ณ สถานีรถไฟอุดรดิตถ์ ได้แก่ ขบวนด่วนพิเศษนครพิงค์ และขบวนด่วนพิเศษกรุงเทพ-สวรรคโลก

รถโดยสารประจำทาง

มีรถโดยสารออกจากสถานีขนส่งหมอชิต 2 แบบ คือรถยนต์โดยสารธรรมดาและรถโดยสารปรับอากาศ จากกรุงเทพฯ สู่อุดรดิตถ์ ทุกวันรายละเอียดติดต่อ

บริษัท ขนส่ง จำกัด โทร. 02-936-3660 หรือ www.transport.co.th

บริษัท เชิดชัยทัวร์ จำกัด โทร. 02-936-0199 หรือ 055-412-354

บริษัท สุโขทัยธานี จำกัด (วินทัวร์ อุดรดิตถ์ โทร 055-413-592)

บริษัท ศิลาอาสน์ขนส่ง จำกัด 132/1 ถ.เจริญบัณฑิต ต.ท่าอิฐ โทร. 055-412-287

บริษัท โชครุ่งทวีทัวร์ จำกัด 190/2 ถ.เทศบาลนิมิตใต้ แขวงลาดพร้าว เขตจตุจักร กทม. 10900 โทร. 02-954-2950 www.chokeroongtaveetour.co.th

บริษัท นครชัยแอร์ จำกัด 27 ถ.วิภาวดีรังสิต ค.9 แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กทม. 10900 โทร. 02-936-0800 www.nca.co.th

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สถานีขนส่งผู้โดยสารเทศบาลจังหวัดอุดรดิตถ์ โทร. 055-411-059

ระยะทางจากอำเภอเมืองไปอำเภอต่างๆ ของจังหวัดอุดรดิตถ์

อำเภอลับแล	10 กิโลเมตร
อำเภอดรอน	31 กิโลเมตร
อำเภอท่าปลา	47 กิโลเมตร
อำเภอทองแสนขัน	48 กิโลเมตร
อำเภอพิชัย	40 กิโลเมตร
อำเภอน้ำปาด	85 กิโลเมตร
อำเภอปากทำ	127 กิโลเมตร
อำเภอบ้านโคก	162 กิโลเมตร

ระยะทางจากตัวเมืองอุดรดิตถ์กับเมือง ท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทย

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-กรุงเทพฯ	495 กิโลเมตร
อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-เชียงใหม่	248 กิโลเมตร
อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-เชียงราย	314 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-สุโขทัย

91 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-แม่สอด

258 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-แม่ฮ่องสอน

459 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-หนองคาย

451 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-หัวหิน

652 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-พัทยา

609 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-ภูเก็ต

1,291 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-หาดใหญ่

1,388 กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมาจังหวัดอุดรดิตถ์

อุดรดิตถ์....ความเป็นมา

บริเวณที่ตั้งเมืองอุดรดิตถ์ในปัจจุบัน เป็นพื้นที่ราบกว้างใหญ่มีภูเขาโอบล้อมรอบด้านเหนือ มีแม่น้ำน่านไหลผ่านใจกลางเมือง เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างดินแดนป่าเขาทางเหนือกับพื้นที่ราบด้านใต้ ในอดีตมีบทบาทที่สำคัญทางด้านการคมนาคมของผู้คนและการขนส่งสินค้าขึ้นลงแนวเหนือได้จากสิบสองปันนา-เชียงแสน-เชียงราย-น่าน-อุดรดิตถ์ ไปยังพิษณุโลก มีการพบหลักฐานทางโบราณคดียืนยันความสำคัญการเดินทางเส้นทางนี้ เช่น ภาชนะสำริด กลอง มโหระทึก ในสมัยสุโขทัย อุดรดิตถ์เพิ่ม ความสำคัญ ที่เป็นเส้นทางโบราณที่ผ่านไปยัง เมืองทุ่งยั้ง-ศรีลัชนาลัย-สุโขทัย-ไปยังเมือง ตาก-กำแพงเพชร ต่ไปยังดินแดนพม่า ออก ไปยังทะเลที่อ่าวมะตะมะ อีกเส้นทางหนึ่ง

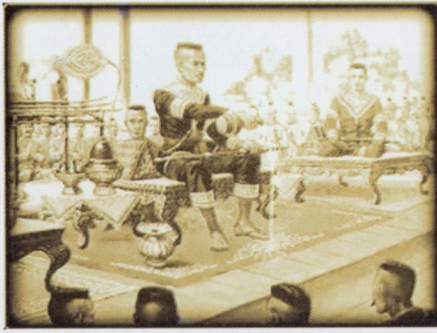
อุดรดิตถ์จึงนับเป็นเมืองที่มีความเป็นมา ที่น่าสนใจเหมาะกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง

ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น สวนทุเรียนโดยเฉพาะพันธุ์ทองลับแล พันธุ์ทูลีนลับแล ลางสาต ลองกองลับประดท้วยมุ่น พืชผักที่มีการรณรงค์ปลูกกันเป็นจำนวนมากแบบเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีมากมายหลายแห่ง เชื่อนลิริกิตี อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว วนอุทยานสักใหญ่

อุดรดิตถ์....สมัยสุโขทัย

อุดรดิตถ์มีหลักฐานชัดเจนว่าเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กับเมืองศรีลัชนาลัยและสุโขทัย โดยเมืองทุ่งยั้ง มีบทบาทสำคัญในการเป็นเมืองหน้าด่านรักษาแนวแม่น้ำน่านทางฝั่งตะวันตก เพราะแนวแม่น้ำน่านในสมัยนั้นคงอยู่ใกล้กับเมืองทุ่งยั้ง ส่วนบริเวณปากคลองโพธิ์มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบมีความสำคัญในฐานะทำ

ขนถ่ายสินค้าทางแม่น้ำ ก่อนขึ้นบนไปยังท้อง
ถื่นอื่นๆ ในอุดรดิตถ์

สมัยสุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ได้มีการตั้ง
เมืองขึ้นหลายเมืองเช่น **เมืองฝาง** หรือ **เมือง
สวางคบุรี** เป็นเมืองที่มีชื่อปรากฏในศิลาจารึก
ของกรุงสุโขทัย เมื่อคราวที่พระมหาธรรมราชา
ที่ 1 ลิไทแห่งกรุงสุโขทัย ได้ทรงสร้างพระ
มหาธาตุที่นครชุมตอนท้ายของศิลาจารึกได้
กล่าวถึง เมืองฝางซึ่งเป็นเมืองหนึ่งอาณาจักร
สุโขทัยและยังเป็นเมืองต่อมาจนถึงสมัยอยุธยา
เมืองฝางปัจจุบันอยู่ในท้องที่ตำบลผาจุและ
ตำบลหาดจั่ว อำเภอมืองอุดรดิตถ์, **เมืองทุ่ง
ยั้ง** เป็นเมืองที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจากการ
พบตัวเมืองและ สถูป ลักษณะเดียวกับเมือง
โบราณ สมัยสุโขทัย นอกจากนี้ในกฎหมาย
ลักษณะลักษพาหรือ กฎหมาย ลักษณะโจร ซึ่ง
ขุดพบ ณ กลางเมืองเก่าสุโขทัย จารึกด้วย
อักษรไทย มีชื่อเมืองทุ่งยั้งอยู่ในทำเนียบ
อาณาเขตของสุโขทัยด้วยเรียกเป็นเมืองคู่กับ
เมืองบางยมว่า

“..สระหลวงสองแคว ทุ่งย่างปากยม..”

ปัจจุบันเมืองทุ่งยั้งอยู่ในเขตท้องที่อำเภอลับแล

เมืองโบราณอีกเมืองหนึ่ง คือ เมืองตา
ชูชก มีแม่น้ำน่านเป็นคูเมืองธรรมชาติ มีคำ
บรรยายลักษณะเมืองในศิลาจารึกสุโขทัย
ปัจจุบัน อยู่ในท้องที่อำเภอตรอน

อุดรดิตถ์....สมัยอยุธยา

สมัยอยุธยา ท้องถิ่นอุดรดิตถ์มี **เมือง
พิชัย** เป็นศูนย์กลาง โดยในสมัยพระเจ้าอู่ทอง
เสด็จขึ้นครองราชย์ ณ เมืองอโยธยา ในปีพุทธ
ศักราช 1893 มีปรากฏความในพระราช
พงศาวดารตอนหนึ่งว่า

“....จึงให้สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ พระ-
รามาศวรขึ้นไปครองราชย์สมบัติในเมืองลพบุรี
ครั้งนั้นพระยาประเทศราชขึ้น 19 เมือง คือ
เมืองมลลกา เมืองขวา เมืองตะนาวศรี เมือง
นครศรีธรรมราช เมืองสงขลา เมืองจันทบุรี
เมืองพิษณุโลก **เมืองพิชัย** เมืองสวรรคโลก
เมืองพิจิตร เมืองกำแพงเพชร เมืองนคร-
สวรรค์.....” นับได้ว่าเมืองพิชัยเป็นหัวเมืองชั้น
ตรีของกรุงศรีอยุธยา ในสมัยนั้นท้องถื่นชาย
แดนทางเหนือแถบนี้รวมทั้งเมืองพิชัย มักต้อง
รับบทหนักจากการทำสงครามของอาณาจักร
สยามกับล้านนา ล้านช้าง และพม่า ส่งผลต่อ
ความเป็นวัฒนธรรมที่หลากหลายจากการเข้า
มาอยู่ของผู้คนจากการทำสงครามของผู้คน
อุดรดิตถ์ตั้งแต่สมัยนั้นและในปัจจุบันที่มักกล่าว
กันว่าอุดรดิตถ์ “**เมืองแห่ง 3 วัฒนธรรม**” คือ
มีทั้งวัฒนธรรมล้านนา ล้านช้าง ไทยภาค
กลาง”

อุตรดิตถ์...สมัยพระเจ้าตากสินมหาราช

หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตกในพุทธศักราช 2310 แผ่นดินแตกเป็นก๊กเป็นเหล่า พระยาวิชิตปราการ เจ้าเมืองกำแพงเพชร (พระยาตากสิน) ได้รวบรวมกำลังผู้คนไปตีพม่าที่ยึดครองที่เมืองธนบุรี จากนั้นได้ปราบดาภิเษกเป็นพระเจ้ากรุงสยาม ทรงพระนามว่าสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 4 หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี” ในสมัยนั้นสมเด็จพระเจ้าตากสิน มีภารกิจที่จะรวบรวมแผ่นดินให้เป็นเอกภาพทรงต้องทำการปราบปรามเจ้าแคว้นต่างๆ ได้แก่ ก๊กเจ้าพิมาย ก๊กเจ้านครศรีธรรมราช ก๊กเจ้าพระฝาง ก๊กเจ้าพิษณุโลก ก๊กสุกี้ที่ค่ายโพธิ์สามต้น โดยเฉพาะเจ้าพระฝาง ซึ่งเป็นพระสงฆ์ที่สำคัญครองจิวรแดง ช่องสมกำลังทั้งพระภิกษุและฆราวาสเป็นสมัครพรรคพวกในแถบท้องถิ่นอุตรดิตถ์ หรือที่เมืองสวางคบุรี ซึ่งมีกำลังถึงขนาดมาตีแคว้นเจ้าพิษณุโลก เมื่อพระเจ้าตากก่อตั้งกรุงธนบุรีสำเร็จ ก็ทรงยกทัพไปตีเมืองพิษณุโลกเป็นก๊กแรก แต่ตีไม่สำเร็จเนื่องจากถูกยิงได้รับบาดเจ็บ จึงยกทัพกลับ หลังจากนั้นเจ้าเมืองพิษณุโลก ได้ตั้งตนขึ้นเป็นเจ้าได้ 7 วัน ก็ถึงแก่พิลารัย น้องชายที่เป็นอุปราช (หนู) ครองเมืองแทน ต่อมาเจ้าพระฝางมาตีเมืองพิษณุโลกได้สำเร็จ เมืองพิษณุโลกจึงรวมกับเมืองฝาง แต่สุดท้ายก็ถูกพระเจ้าตากสินตีได้สำเร็จ จึงทำให้ก๊กต่างๆ สลายลง ทำให้พระเจ้าตากสินรวมแผ่นดินไทยให้เป็นปึกแผ่นอีกครั้ง

ในสมัยของพระเจ้าตากสินมหาราชเป็นยุคที่มีสงครามตลอดรัชกาล พระองค์ต้องมี

ทหารคู่พระทัยที่มีฝีมือเข้มแข็ง **นายทองดี พันขาว** หนุ่มเมืองพิชัยมีโอกาสนำเข้าสวามิภักดิ์รับราชการเป็นทหารเสือคนหนึ่งอยู่ข้างกายตลอดมา ได้รับพระราชทานยศศักดิ์เป็น “พระยาสิทธิราชเดโช” ในคราวบรมราชาภิเษกหลังจากศึกเจ้าพระฝาง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เจ้าพระยาสิทธิราชเดโช เป็น “**พระยาพิชัย**” ครองเมืองพิชัย ด้วยความกล้าหาญและความสามารถของพระยาพิชัย กล่าวว่าใน พ.ศ. 2315 ไปสุพลาแม่ทัพพม่า คุมทัพจากหลวงพระบางจะไปตั้งรักษาเมืองเชียงใหม่ผ่านมาทางเมืองน่าน ให้ซึกซิงโบ คุมพล 5,000 คนไปตีเมืองชายแดน ตีล้มได้แล้วเลยยกมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัย รักษาเมืองไว้เป็นสามารถ จนกองทัพจากพิษณุโลกขึ้นมาช่วย ได้ทำการรบพุ่งกับพม่าอย่างดุเดือด พม่าพ่ายแพ้แตกหนีกลับเมืองเชียงใหม่

ในปี พุทธศักราช 2316 ไปสุพลาแม่ทัพคนเดิม คุมทัพกลับจากเมืองเวียงจันทน์ จึงได้

เลยมามาตีเมืองพิชัยอีกเจ้าพระยาสุรสีห์และ
พระยาพิชัยเตรียมพร้อมมิได้ตั้งอยู่ในความ
ประมาทเมื่อทราบข่าวศึกจึงได้จัดกองทัพสกัด
กั้นตามชัยภูมิในกลางทาง ให้ทหารชุมนุมอยู่เป็น
ระยะในทางเดินทัพของพม่า เมื่อเห็นเป็น
จันทะก็เข้าตีพม่าเสียทีอีกครั้ง ทัพพม่าแตกยับหนิ
กลับไปสิ้นในการรบกันครั้งนี้ พระยาพิชัยได้
ออกนำหน้าทหารเข้าประจัญบานถือดาบทั้ง
สองข้างป้องกันบ้านเมือง เข้าไล่ฟันข้าศึกจน
ดาบหัก จึงได้ชื่อเสียว่า พระยาพิชัยดาบหัก
เข้าไล่ฟันข้าศึกจนดาบหัก จึงได้เลื่องลือชื่อ
เสียงแต่ครั้งนั้น เรียกกันว่า **“พระยาพิชัยดาบ
หัก”** จนกระทั่งทุกวันนี้

อุตรดิตถ์...สมัยรัตนโกสินทร์

ในยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยพระบาท
สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก พระบาท
สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และพระบาท
สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวตลอด 3 รัชกาลนี้
แผ่นดินสยามไม่เคยปลอดศึกพม่า จนเมือง
อังกฤษเริ่มเข้ามาหาลู่ทางแสวงหาอาณานิคม
ในดินแดนแถบนี้และเริ่มทำสงครามติดพันกับ
พม่า ในปี พ.ศ.2366 จนพม่าตกเป็นอาณานิคม
ของอังกฤษเป็นที่เด็ดขาดในปี พ.ศ.2468
สงครามประจำอาณาจักรทั้งสองแห่งนี้จึงยุติลง

ในปี พ.ศ.2369-2375 เมื่อเกิดกรณีกบฏ
เจ้าอนุวงศ์มีการกวาดต้อนชาวลาวเวียงจันทน์
มาอยู่แถบเมืองพิชัย ขณะเดียวกัน พระราช
อาณาเขตก็กว้างขวางขึ้น เมืองพิชัยต้องรับ
ภาระหนักขึ้นในการเป็นศูนย์กลางดูแลพื้นที่ จึง
ถูกยกอันดับขึ้นเป็นหัวเมืองชั้นโท

ขณะที่เมืองพิชัยเริ่มทรุดโทรมลง ตลาด
หาดท่าอิฐก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นอย่างรวดเร็ว
เศรษฐกิจและการค้าขายทางเมืองได้กำลัง
ขยายตัว การค้ากับต่างประเทศก็กำลังเบียด
เข้ามาหาพื้นที่ภายในสยาม ดินแดนทางเหนือ
เองก็กำลังต้องการจะตอบรับให้เต็มที่ นอกจาก
นั้นแล้วคนจีนที่เคยทยอยหนีเนื่องกันเข้าเมือง
สยามมา แต่ครั้งพระเจ้ากรุงธนบุรี ก็เริ่มมุ่งเข้า
มาทำมาค้าขายในชุมทางการค้าแห่งใหม่นี้ไม่
ขาดสายยิ่งเมื่อคนเมืองพิชัยค่อยๆ ผลสมโรง
ย้ายเข้ามาอยู่แถบหาดท่าอิฐ ชุมชนแถวนี้ก็ยัง
ขยายตัวหนักขึ้นทุกที ในปี พ.ศ.2430 พระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้
ตั้งชุมชนนี้ขึ้นเป็นเมือง พระราชทานชื่อว่า
“เมืองอุตรดิตถ์” แปลว่า “เมืองท่าเหนือ” ให้
ขึ้นอยู่กับเมืองพิชัย

พระพุทธเจ้าหลวงเสด็จประพาสหัวเมืองฝ่ายเหนือ ปี พ.ศ.๒๕๔๔

วัน	ออกจาก	ประพาส	ประทับแรม
ตุลาคม ๓	กรุงเทพฯ	-----	บางปิ่น (บางปะอิน)
๔	บางปิ่น	วัดป่าโมกข์	เมืองอ่างทอง
๕	เมืองอ่างทอง	วัดไชโย	เมืองสิงห์บุรี
๖	เมืองสิงห์บุรี	-----	บ้านสรรพยาแขวง เมืองไชยนาท (ชัยนาท)
๗	บ้านสรรพยา	เมืองสรรค์บุรี	เมืองไชยนาท
๘	เมืองไชยนาท	เขารธรรมามูล	บ้านท่าฉนวนแขวง เมืองมะโนรมย์
๙	-----	เมืองอุไทยธานี (อุทัยธานี)	“ ”
๑๐	บ้านท่าฉนวน	-----	เมืองนครสวรรค์
๑๑	-----	ปากน้ำโพ	“ ”
๑๒	เมืองนครสวรรค์	-----	บางมูลนาคแขวงเมือง พิจิตร
๑๓	บางมูลนาค	-----	เมืองพิจิตร
๑๔	-----	บึงสีไฟ	“ ”
๑๕	เมืองพิจิตร	-----	ปากน้ำฟ้าง
๑๖	ปากน้ำฟ้าง	-----	เมืองพิศณุโลก (พิษณุโลก)
๑๗	} ประทับเมืองพิศณุโลก		
๑๘			
๑๙			
๒๐	เมืองพิศณุโลก	-----	เมืองพรหมพิราม
๒๑	เมืองพรหมพิราม	-----	เมืองพิษณุ
๒๒	เมืองพิษณุ (พิชัย)	เมืองตรอน	เมืองอุดรดิฐ (อุดรดิตถ์)
๒๓	-----	หาดอำอิฐ	“ ”
๒๔	-----	เมืองทุ่งยั้ง	“ ”
๒๕	-----	เมืองลับแล	“ ”
๒๖	-----	เมืองฝาง	“ ”
๒๗	เมืองอุดรดิฐ	-----	เมืองพิษณุ
๒๘	เมืองพิษณุ	-----	เมืองพิศณุโลก
๒๙	เมืองพิศณุโลก	บึงชะม้าง	บ้านชะม้างแขวงเมืองพิจิตร

๓๐	บ้านชะมัง	-----	เมืองนครสวรรค์
๓๑	-----	บึงปะเพค	“ ”
พฤศจิกายน ๑	เมืองนครสวรรค์	วัดมหาธาตุ	เมืองไชยนาท
๒	เมืองไชยนาท	วัดพระนอนจักรศรี	เมืองสิงห์บุรี
๓	เมืองสิงห์บุรี	-----	เมืองอ่างทอง
๔	เมืองอ่างทอง	-----	บางปอน
๕	ประทับเมืองพิษณุโลก		
๖	บางปอน	-----	ถึงกรุงเทพฯ
รวมเบ็จเสร็จ ๓๕ วัน			

วันที่ ๗ พฤศจิกายน เวลาบ่าย ๒ โมง ๔๕ นาที กระบวนพระประเทียบออกจากพระราชวังบางปอนไปสะเตชั่นรถไฟ

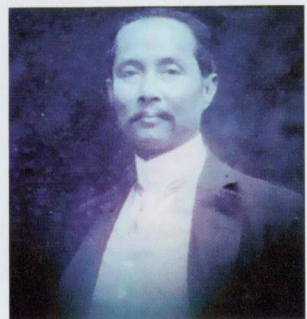
เวลาบ่าย ๒ โมง ๕๐ นาที เสด็จพระราชดำเนินจากพระราชวังบางปอนไปสะเตชั่นรถไฟ

เวลาบ่าย ๓ โมง ๗ นาที รถไฟฟ้าพิเศษเสด็จพระราชดำเนินออกจากสะเตชั่นบางปะอิน

เวลาบ่าย ๔ โมง ๑๕ นาที รถไฟถึงสะเตชั่นสามเสนทั้งกระบวนหลวงและกระบวนพระประเทียบลจากรถไฟที่สะเตชั่นสามเสน

พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุดรดิศก

ในปี พ.ศ. 2444 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เสด็จมณฑลฝ่ายเหนือ เสด็จเมืองพิชัยเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม เมืองตรอนศรีสินธุ์ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม และเสด็จเมืองอุดรดิศกเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2444 โดยทางอุดรดิศกร่วมกันเตรียมการรับเสด็จอย่างแข็งขัน เตรียมการสร้างพลับพลาไว้รับเสด็จอย่างใหญ่โต โดยจัดสร้างขึ้นริมแม่น้ำน่านในบริเวณโรงเรียนอนุบาลอุดรดิศกปัจจุบันนี้ ที่ตั้งกล่าวนั้นสมัยนั้นเป็นหนองน้ำเล็กๆ และเป็นป่า จึงต้องมีการระดมคนถากถางป่าและปรับพื้นที่ขุดต่อไม้ถมหนองน้ำเป็นการใหญ่ แต่พวกที่มาทำงานเหล่านั้นต่างก็มาทำด้วยความเต็มใจและตั้งใจที่พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จมายังบ้านเมืองของตน เพราะยังไม่เคยได้เห็นพระเจ้าแผ่นดินกันเลย คราวนี้จะได้เห็นกันละ จึงต่างคนต่างก็ทำงานกันอย่างเต็มฝีมือ มีทั้งพ่อค้า

ประชาชน ข้าราชการ รวมทั้งพ่อค้าตลาดหาด ทำอิฐก็มาร่วมด้วยอย่างแข็งขัน พลัปลารับเสด็จก็สร้างขึ้นครั้งนั้นเป็นการสร้างอย่างถาวร มีการตัดต้นไม้มาเลื่อยทำเป็นมุขห้องโถง ห้องบรรทม มีรั้วกันแบ่งเป็นอาณาเขต ภายในรั้วข้างพลัปลาร สร้างเป็นสระน้ำ ปลุกบัว ปลุกดอกไม้ มีการปล่อยปลา ปล่อยเต่า ในสระน้ำนั้นด้วย

พลัปลารใหญ่ที่ท่าโพธิ์ (บางโพปัจจุบัน) ได้จัดสร้างแพน้ำเพื่อเทียบเรือพระที่นั่ง โดยทำเป็นบันไดขึ้นจากตลิ่งริมแม่น้ำไปจนถึงพลัปลารใหญ่ สองฟากทางที่จะเสด็จพระราชดำเนิน ประดับด้วยต้นไม้กระถางเป็นแนวตลอดตั้งแต่แพเทียบเรือพระที่นั่งไปจนถึง

วันที่พระองค์เสด็จถึงอุดรดิตถ์ เป็นวันที่ประชาชน ทั่วไปต่างปลื้มปิติยินดีอย่างยิ่ง พวกกันหลังไหลอุ้มลูกจูงหลานมากอยเฝ้ารับเสด็จ และชมพระบารมีของพระองค์อย่างใกล้ชิด พวกกันเดินทางมาจากทั้งที่ใกล้และไกล เพราะต่างก็ไม่เคยมีใครเคยได้เห็นพระองค์เลย พลัปลารที่สร้างไว้รับเสด็จก็ประดับด้วยธงรูปช้างเผือก ปลิวไสวเป็นสง่างามยิ่ง ปลิวสะบัดพลิ้วชวนชมตามแนวทางที่พระองค์จะเสด็จพระราชดำเนิน ก็แน่นด้วยประชาชนทั้งสองฟากทาง

ขบวนทางเรือซึ่งใช้เรือกลไฟเป็นเรือนำ และอารักขาได้วิ่งเข้ามาถึงเขตท่าโพธิ์ก็เปิดหวูดสัญญาณดังกังวาน เห็นธงช้างเผือกปักที่หัวเรือปลิวสะบัด ต่อจากนั้นก็ได้แลเห็นเรือพระที่นั่ง ซึ่งเป็นเรือกลไฟเช่นเดียวกัน ทาสีขาวสะอาดแล่นมาท่ามกลาง ถัดจากเรือพระที่นั่งก็เป็นเรือพระมเหสี พระสนมกำนัล

และพระบรมวงศานุวงศ์ตามเสด็จเป็นลำดับ เมื่อเรือพระที่นั่งเข้าเทียบแพน้ำอันกว้างใหญ่ ทหารบก ทหารเรือ ตั้งแถวรับเสด็จพระองค์ได้เสด็จจากเรือพระที่นั่งเสด็จขึ้นสู่แพน้ำแล้วเสด็จพระราชดำเนินผ่านใต้ะหมูปูชาที่ตั้งรับเสด็จ มีพระสงฆ์เจริญพระคาถาถวายชัยมงคลผ่านแถวข้าราชการและพ่อค้าประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จเนื่องแน่นสองฟากทางเสด็จพระองค์ทรงโบกพระหัตถ์ด้วยพระพักตร์เบิกบานยืนต้อนรับตลอดทาง

ประชาชนที่ได้เห็นพระองค์อย่างใกล้ชิด ต่างก็ปลื้มปิติยินดีบางคนถึงกับน้ำตาไหล ต่างชุบิปปูตกันว่า นับเป็นบุญของพวกเราที่ได้ชมพระบารมีในครั้งนี้ ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งจะได้เห็นพระองค์อย่างใกล้ชิดวันนี้ ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญเป็นมิ่งขวัญเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทร

พระองค์ทรงประทับที่พลัปลารับเสด็จนั้น เวลาพลบค่ำก็มีแสงโคมไฟสว่างไสวโคมไฟประดับขุ่มประดู และเสาพลัปลารตลอดไปจนรั้วล้อมรับพลัปลารก็สว่างเจิดจ้าประดุจกลางวัน มีทหารยืนยามรักษาการณ์ตามประตูรั้วทาง เข้าสู่พลัปลารทหารมหาดเล็กยืนรักษาการณ์ที่บันไดพลัปลาร มีประชาชนไปดูแสงสว่างของโคมไฟกันมากมายเพราะไม่เคยเห็นอย่างนี้มาก่อน

วันรุ่งขึ้น พระองค์ได้เสด็จไปทรงทอดพระเนตรตลาดหาดทำอิฐปรากฏว่าตลอดทางที่เสด็จนั้น มีประชาชนเฝ้ารับเสด็จสองฟากทางและมีผ้าขาวผืนแดงปูลาด บรรดาวันคำก็ประดับตกแต่งหน้าร้านด้วยธงรูปช้างเผือก กับใช้ระบายหน้าร้าน พร้อมเขียนคำถวายพระพร

บางร้านก็ตั้งเครื่องบูชารับเสด็จ พระองค์ทรงเสด็จพระราชดำเนินไปบนผ้าขาวผ้าแดงที่ปูลาดไว้วันตั้งแต่ตลาดตอนใต้ไปจนถึงตลาดทางเหนือ มีตำรวจหลวงถือหาวายนำเสด็จ มีขบวนตามเสด็จด้วยพระราชโอรส พระราชธิดาและพระบรมวงศานุวงศ์ ติดตามด้วยข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน ประชาชนชายหญิง รวมทั้งชาวจีนที่มารอรับเสด็จต่างนั่งประนมมือชมพระบารมีตามกัน พระองค์ทรงพอพระทัยตลาดหาดท่าอิฐ ถึงกับทรงมีพระราชดำรัสว่า **“ตลาดการค้าที่นี่ใหญ่โต มีทั้งบริษัท ห้างร้าน มีห้างทำไม้ของฝรั่งหลายห้าง บ้านเรือนของราษฎรก็น่าดู สมควรยกฐานะขึ้นเป็นเมือง”** เมื่อพระองค์เสด็จทอดพระเนตรตลาดหาดท่าอิฐจนทั่วแล้ว จึงเสด็จกลับพลับพลาที่ประทับ

วันรุ่งขึ้นเป็นวันทรงแจกเสมา จ.ป.ร. ซึ่งพระองค์ได้นำมา และทรงนำออกแจกให้แก่เด็กเล็กๆ ทั้งหญิงและชาย และวันนี้ตามถนนหนทางก็แน่นไปด้วยพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย อุ้มลูกจูงหลานไปรับแจกเสมา จ.ป.ร. ถึงพลับพลาที่ประทับ พระองค์ทรงแจกด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง เด็กที่ได้รับแล้วก็เอาผูกคอพระองค์ทรงขอบเด็กเล็กๆ มาก เวลาแจกพระองค์ต้องให้เด็กเข้ารับเอง โดยที่พระองค์จะนำเอาเสมาผูกติดกับปลายไม้ ทรงกวัดแกว่งไปๆ มาๆ ล่อเด็กๆ เด็กที่ฉลาดและมีความว่องไวก็จะคว้าจับได้ก่อนเด็กอื่น ตอนนี้พระองค์จะทรงพระสรวลชอบพระทัยพร้อมทั้งชมว่าเด็กคนนั้นฉลาดไหวพริบดี พระองค์จะทรงกระทำเช่นนี้ตลอดเวลาจนกว่าจะหมดเวลา

แจก เสมา จ.ป.ร. ดังกล่าวนี ปัจจุบันก็ยังเคยเห็นมีเด็กผูกคอกันอยู่ก็มี

ในคราวเสด็จประพาสอุดรดิตถ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชหัตถเลขาตอนหนึ่งกล่าวถึงตลาดเมืองอุดรดิตถ์ว่า

“...ในตลาดนั้นมีเรือนแถวฝากระดาน 2 ชั้น แต่ใหญ่กว่าที่กรุงเทพฯ ที่แล้วก็มีมาก ที่ยังทำอยู่ก็มี เป็นร้านขายของอย่างครึกครื้น ที่เป็นบ้านเรือนแลห้างก็มีบ้าง เขาว่าตลาดบกที่นี่ดีกว่าปากน้ำโพ ซึ่งฉันยังไม่ได้เห็น แต่ตลาดเรือนั้นที่นี้สู้ปากน้ำโพไม่ได้...”

เกี่ยวกับการโยกย้ายศูนย์กลางท้องถิ่นจากเมืองพิชัยมาเมืองอุดรดิตถ์ มีใจความว่า

“...อนึ่งเมืองพิชัยนั้น โดยที่ตั้งไม่ดีมีแต่ร่วงโรยลง ที่เมืองอุดรดิตถ์นี้ความเจริญขึ้นรวดเร็ว มีการค้าขายแลผู้คนมาก จนเป็นอำเภอก็ไม่มีใครพอที่จะปกครองรักษา ฉะนั้นจึงได้สั่งให้ย้ายที่ว่าการเมืองขึ้นมาตั้งที่พลับพลานี้ แต่อำเภออุดรดิตถ์ก็ยังคงเป็นอุดรดิตถ์อยู่ อำเภอพิชัยก็คงเป็นเมืองพิชัย ย้ายแต่ที่ว่าการเมืองแลศาลเมืองขึ้นมาตั้งที่นี่ แลพลับพลาที่สร้างขึ้นนี้จะใช้ได้ต่อไปอีกหลายปี กว่าการปลูกสร้างใหม่จะแล้วเสร็จ...”

ในปีเดียวกันนี้เอง สมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัติวงศ์ ได้เสด็จเมืองอุดรดิตถ์ด้วยและได้บันทึกไว้ตอนหนึ่งว่า

“...เวลาบ่ายสามโมง ชีมาขึ้นไปตามถนนริมน้ำคูตลาดท่าอิฐซึ่งอยู่เหนืออุดรดิตถ์หน่อยหนึ่ง ที่แท้จริงอุดรดิตถ์ไม่มีคนมากเท่าท่าอิฐ แลท่าอิฐนั้นควรจะเป็นเมือง เมืองทั้งปวงใน

มณฑลพิษณุโลกเมืองไหนจะดีเท่าเมืองอุดร-
ดิตถ์ไม่มี เป็นเมืองที่โคราช เป็นที่รวมทางที่มา
แต่ที่ดอน คือ แพร่ น่าน เป็นต้น มาสู่อุดรดิตถ์
เป็นทำเป็นบ้านร้านตลาด หาได้จับปลาแต่ตาม
ลำน้ำเช่นเมืองอื่นไม่ คับคั่งแน่นหนาประดุจ
ตลาดน้อยกรุงเทพฯ เวลานี้ที่ตลาดกำลังทำโรง
ร้านใหม่เพราะขยายถนน โรงร้านนั้นทำด้วยไม้
เป็นสองชั้น...เมืองอุดรดิตถ์เป็นที่เอก แผ่นดิน
เป็นพักสองชั้นอย่างเมืองพิษณุโลกทุกแห่ง...”

เห็นได้ชัดว่า สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยา-
นริศร ทานทรงได้สัมผัสและตระหนักได้ซึ้งถึง
พลังทางธุรกิจการค้าของเมืองอุดรดิตถ์ที่กำลัง
มาแรง เพราะเป็น “ที่โคราช” คือ ชุมทางการ
คมนาคมขนส่งและชุมทางการค้าระดับภูมิภาค
อีกประการหนึ่งคือข้อสังเกตถึงปัญหาสภาพ
แวดล้อมประจำเมืองคือการเคลื่อนไหวของ
ลำน้ำน่าน เกิดที่งอก เกิดตลิ่งเป็นชั้นสองระดับ
อยู่ทั่วไป

พระพุทธรเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองลับแล

หลวงศรีพนมมาศ (ทองอิน แซ่ตัน) นาย
อำเภอลับแล เป็นผู้นำท้องถิ่น ร่วมกับราษฎร
ช่วยกันแผ้วถางทางตั้งแต่อุดรดิตถ์ไปจนถึง
ลับแล (ถนนเส้นนี้ภายหลังพระราชทานนามว่า
“ถนนอินใจมี” ถือเป็นการสรรเสริญท่านผู้
เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง) นอกจากเส้นทางพระ-
ราชดำเนินแล้ว ก็ได้สร้างพลับพลารับเสด็จไว้
ชั่วคราวที่ลับแลอีกแห่งหนึ่งเช่นกัน

วันต่อมา ในวันที่ 23 ตุลาคม 2444
พระพุทธรเจ้าหลวงเสด็จไปประทับที่พลับพลารับ
เสด็จลับแล ซึ่งหลวงศรีพนมมาศได้จัดเตรียม
ไว้รับเสด็จ วิถีชีวิต ภูมิประเทศท้องถิ่นทั้งดงาม
ตลอดจนการถวายการรับเสด็จ สร้างความพอ
พระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่งนัก ทรงชมว่าลับแลแห่ง
นี้เหมาะอย่างยิ่งที่จะเป็นพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์
ด้วยผลไม้ซึ่งสามารถจะเลี้ยงตัวเองได้อย่าง
สบาย...

ชื่อเดิมของอำเภอดรอน มีชื่อว่า เมือง
ดรอน (เมืองดรอนตรีสินธุ์) ซึ่งเป็นเมืองขึ้นกับ
เมืองพิษณุ ญ เวลานั้นเมืองพิษณุ แบ่งการ
ปกครองออกเป็น 5 อำเภอด้วยกัน คือ เมือง
พิษณุ เมืองอุดรดิตถ์ (เดิมเขียน เมืองอุดรดิษฐ์)
เมือง ดรอนตรีสินธุ์ เมืองลับแล และเมือง
น้ำปาด จากทำเนียบรายชื่อนายอำเภอดรอน
ณ ที่ว่าการอำเภอดรอน มีว่านายอำเภอคน
แรก ชื่อ หลวงพินิจ เป็นนายอำเภอตั้งแต่นั้น

พ.ศ.2430-2436 กล่าวกันว่า เดิมที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7 ตำบลปากาย (ปัจจุบันขึ้นอยู่กับอำเภอทองแสนขัน) ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอเมืองตรอนศรีสินธุ์ จากบ้านปากคลองตรอน ต่อมาในสมัยพระศรีสงคราม หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “พระตรอน” (เกี้ยว) ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ระหว่าง พ.ศ.2440-2444 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอเมืองตรอนศรีสินธุ์ จากบ้านปากคลองตรอนมาอยู่ ณ บริเวณวัดมงคลนิมิตร หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านแก่ง สมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระยานิรริศราชนวตติวงศ์ ได้เสด็จถึงที่ว่าการอำเภอเมืองตรอนศรีสินธุ์ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2444 ดังปรากฏในพระราชนิพนธ์ของพระองค์ ตอนหนึ่ง ดังนี้

“เวลาบ่ายโมง 47 นาที ออกจากวัดเตาไผถึงที่ว่าการอำเภอเมืองตรอน เวลา 3 โมง 8 นาที ได้ขึ้นไปดูที่ว่าการอำเภอ และพระวิสุตรไปตรวจที่จะทำพลับพลาประทับแรมที่นี่เขาปลูกปรารับ”

ต่อมาวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2444 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จเมืองตรอนศรีสินธุ์ ดังพระราชหัตถเลขาตอนหนึ่ง ดังนี้

เมืองตรอนศรีสินธุ์

วันที่ 22 ตุลาคม ร.ศ.120 ถึง กรมหลวงเทววงศ์วโรปการ

“อนุสนธิรายงานเมื่อคืนนี้ฝนตกเล็กน้อย ตั้งแต่เวลา 4 ทุ่มไปแล้ว รู้สึกเย็น ดึกเข้าหนาว ลักษณะเมืองเหนือ วันนี้ น้ำก็ทรงอยู่ ได้ออกเรือจากเมืองพิษไซ เวลาเช้า 3 โมงมาถึงเมืองตรอนซึ่งตั้งใหม่ เมื่อ 3 ปีนี้ ที่ตำบลบ้าน

แก่ง ตั้งพลับพลา เยื้องที่ว่าการอำเภอขึ้นมาข้างบนสักหน่อยหนึ่ง...”

ในปี พ.ศ.2441 พระศรีสงคราม (เกี้ยว) ย้ายที่ว่าการอำเภอมายูบริเวณวัดมงคลนิมิตร ตำบลบ้านแก่ง ในปีปัจจุบัน เนื่องจากบริเวณที่ว่าการอำเภอเดิมหนีรสุมน้ำท่วมอย่างรุนแรง และบริเวณที่ตั้งที่ว่าการอำเภอห่างจากชุมชนบ้านแก่ง ทำให้ประชาชนไปติดต่อราชการลำบาก

ในปี พ.ศ.2467 หลวงพิศาลสุริศักดิ์ ย้ายที่ว่าการอำเภอมายูที่บริเวณบ้านวังหินตำบลวังแดง เพื่อขยายความเจริญของชุมชนบ้านแก่งเดิม ขึ้นไปทางเหนืออีกราว 6 กิโลเมตร จะทำให้ประชาชนติดต่อราชการได้สะดวก เพราะเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางรถไฟ

ในปี พ.ศ.2475 ได้มีการเปลี่ยนชื่ออำเภอมอไช้ชื่อ อำเภอตรอน จนถึงปัจจุบัน มีพื้นที่การปกครอง 7 ตำบล ได้แก่ ตำบลวังแดง ตำบลหาดสองแคว ตำบลบ้านแก่ง ตำบลน้ำอ่าง ตำบลปากาย ตำบลน้ำพี และตำบลผักขง

ในปี พ.ศ.2516 นายบัณฑิต สุนทรารัตน์ นายอำเภอขณะนั้น ได้ก่อสร้างอาคารที่ว่าการอำเภอขึ้นใหม่ ลักษณะเป็นอาคารไม้สองชั้น หลังคามุงกระเบื้องบริเวณที่แห่งเดิม

ในปี พ.ศ.2526 วันที่ 1 กรกฎาคม ได้มีการแยกตำบลปากาย ตำบลผักขง ตำบลน้ำพี ตำบลบ่อทอง ไปตั้งเป็นอำเภอทองแสนขัน

ปัจจุบันอำเภอตรอน แบ่งการปกครองท้องที่เป็น 5 ตำบล คือ ตำบลวังแดง ตำบล

บ้านแก่ง ตำบลน้ำอ่าง ตำบลหาดสองแคว และตำบลข่อยสูง

หลังจากได้ทรงทอดพระเนตรชมลับลแลจนทั่วแล้ว พระองค์ได้เสด็จต่อไปยังพระแท่นศิลาอาสน์โดยประทับหลังช้าง พระที่นั่งทรงนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์แล้ว เสด็จกลับไปประทับที่พลับพลาทำโพธิ์อุตรดิตถ์ วันรุ่งขึ้นเสด็จไปวัดพระฝางเพื่อทอดพระเนตรโบราณสถาน...

วันที่พระองค์ได้กำหนดเสด็จกลับราษฎรชาวอุตรดิตถ์พากันมาส่งเสด็จถึงท่าหน้าพลับพลาจนเนืองแน่นบ้างก็นำของมาถวาย เช่น มะพร้าวอ่อนและผลไม้ต่างๆ ของลับลแลทรงกล่าวแก่ประชาชน พ่อค้า ข้าราชการที่มาส่งเสด็จ ว่าทรงขอบใจในการต้อนรับอย่างดียิ่ง คนทั้งหลายต่างยกมือประนมกราบไหว้ด้วยความปิติอย่างล้นเหลือ บางคนถึงกับน้ำตาไหลออกมาโดยไม่รู้สึกตัวเรือพระที่นั่งสีขาว ปักธงประจำพระองค์ค่อยๆ เคลื่อนใช้ฝีจักรพายหัวเรือล่องลงสู่ทิศใต้ พร้อมกับเปิดหูดลัญญ์ณคัล้ายกับเป็นการบอกลาชาวอุตรดิตถ์...

นับตั้งแต่ปี 2444 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลากว่า 100 ปี ชาวอุตรดิตถ์ยังคงมีความปลาบปลื้มในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปิยมหาราช หรือพระพุทธเจ้าหลวง ได้เสด็จเมืองอุตรดิตถ์ เป็นรากฐานที่สำคัญที่ทำให้จังหวัดอุตรดิตถ์เจริญก้าวหน้ามาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

ดังนั้น เพื่อเป็นการรำลึกถึงการเสด็จมายังเมืองอุตรดิตถ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่ ซึ่งรับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ น่าน จึงได้จัดทำคู่มือท่องเที่ยวเมืองอุตรดิตถ์ แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอย “พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์” เป็น รูปแบบการท่องเที่ยวสัมผัสประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ธรรมชาติ และวิถีชีวิตของชาวอุตรดิตถ์ ตามเส้นทางเสด็จดังกล่าว นอกจากนี้ยังแนะนำเส้นทางท่องเที่ยวอื่นๆ แนะนำให้นักท่องเที่ยวได้เลือกสัมผัสความเป็นเมืองอุตรดิตถ์ตามความสนใจและตามความเหมาะสมเวลาของนักท่องเที่ยวต่อไป

แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว

ตามรอยเส้นทาง “พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์”

เส้นทางที่ 1

“ชมโบราณสถาน เยือนวัดเก่า เล่าเรื่องเมืองเก่าเหนือ”

วันแรก

08.00 น. ออกจากที่พัก เดินทางไป **วัดพระฝางสว่าง
คบุรีมุนีนาถ**

สักการะเจดีย์พระทันตธาตุ สักการะองค์พระฝางจำลองที่สวยงามมาก และชมโบราณสถานที่สวยงามพร้อมรับฟังเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจของวัดพระฝางฯ จากเยาวชนอาสาสมัครนำเที่ยวในท้องถิ่น

09.30 น. เดินทางไป **วัดธรรมมาธิปไตย** ชมบานประตูไม้แกะสลัก คู่ใหญ่ของวิหารวัดพระฝางสว่างคบุรีมุนีนาถ ที่สวยงามอลังการ มากที่ สุดอีกแห่งหนึ่งของเมืองไทย

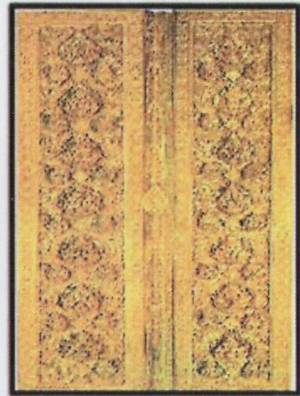
10.15 น. **ชมลานเอนกประสงค์** บริเวณทำน้ำตลาดท่าอิฐ หรือ “เมืองบางโพธิ์ท่าอิฐ” ซึ่งเป็นที่มีของชื่อ “อุตรดิตถ์” ปัจจุบัน มีความหมายว่า “เมืองทำน้ำแห่งทิศเหนือ หรือ เมืองท่าเหนือ” ซึ่งในอดีตพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ รัชกาลที่ 5 (ร.5) ท่านเคยเสด็จฯ ประพาสเมืองท่าเหนือ เมื่อปี พ.ศ. 2444 และสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระพุทธเจ้าหลวงซึ่งตั้งอยู่ ณ ลานเอนกประสงค์ริมแม่น้ำน่านแห่งนี้

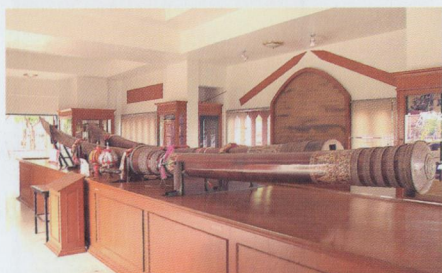
11.30 น. นมัสการ **หลวงพ่อเพชร** พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมืองอุตรดิตถ์ ณ วัดท่าถนน

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. เดินทางไป **อนุสาวรีย์พระยาพิชัยดาบหัก** หน้าศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์

- สักการะอนุสาวรีย์พระยาพิชัยดาบหัก วีรชนคนกล้า แห่งเมืองอุตรดิตถ์ ทหารเอกนักรบแห่งเจ้าตากฯ ที่สู้รบปกป้องบ้านเมืองจากการรุกรานของข้าศึกศัตรูจนดาบหักคามือ

- พร้อมชม **พิพิธภัณฑ์พระยาพิชัยดาบหัก** ที่รวบรวมอัฐชีวะประวัติของพระยาพิชัย
- ชม **พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้** (ใหญ่ที่สุดในโลก)

14.00 น. เดินทางไปเมืองลับแล มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและน่าสนใจได้แก่ ชุมประตุมืองลับแล, ชมต้นสักสยามมินทร์, ลักการะอนุสาวรีย์พระศรีพนมมาศ, วัดดอนสัก, ลักการะอนุสาวรีย์เจ้าฟ้าอ๋ามกุมาร, น้ำตกแม่พูล, วัดเจติยคีรีวิหาร, ม่อนจำศีล, วัดพระแท่นศิลาอาสน์, วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง

17.30 น. เดินทางกลับที่พัก จ.อุตรดิตถ์

18.30 น. รับประทานอาหารเย็น

เส้นทางที่ 2 “เที่ยวเก่าเหนือ ล่องเรือตรอนศรีสินธุ์”

เส้นทางท่องเที่ยวนี้ มีดังนี้

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. เดินทางไปอำเภอดรอน

09.00 น. ชมทัศนียภาพความสวยงามของบรรยายกาศแม่น้ำน่าน ณ ทำน้ำวัดบ้านแก่ง

- ล่องแพชมทัศนียภาพน้ำน่าน ของอำเภอตรอน พร้อมฟังข้อมูลที่สำคัญทางประวัติศาสตร์จากอาสาสมัครนำเที่ยวท้องถิ่น

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ชมวัดหาดสองแคว เป็นวัดที่เก่าแก่ ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ.2352

- ลักกระหลวงพ่ोजันทร ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวอำเภอดรอน และมีบ้านพักลพปาญะ ซึ่งเป็นบ้านพักสำหรับคนชรา จำนวน 12 ห้อง ในวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ วันที่ 5 ธันวาคม ของทุกปีจะมีการจัดงานประเพณีไหลแพไฟเฉลิมพระเกียรติเฉลิมฉลองที่วัดแห่งนี้

14.00 น. พิพิธภัณฑสถานบ้านชุมชนตำบลหาดสองแคว เป็นที่รวบรวม เก็บรักษา อนุรักษ์ โบราณวัตถุ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ เรื่องราวประวัติศาสตร์ที่บอกเล่าความเป็นมาและวิถีชีวิตของประชาชนในตำบล โดยความร่วมมือของคณในชุมชนร่วมกับวัดหาดสองแคว ใ้กฎีก่่าเป็นที่รวบรวมภายใต้การสนับสนุนงบประมาณของ อบต. พัฒนาคณเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับประชาชนและเยาวชนในชุมชน เพื่อให้เกิดจิตสำนึกรักถิ่นท้องถิ่นจากการรู้ประวัติศาสตร์ชุมชน

15.00 น. โบสถ์เก่าวัดคสังคราช เป็นศูนย์รวมความเชื่อ ความศรัทธาของคณในตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง เป็นสถานที่ที่มีความเชื่อมโยงกับตำนานทางพุทธศาสนาเรื่องพระเวสสันดรชาดก เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งที่กรมศิลปากรได้ขึ้นบัญชีเป็นโบราณสถานอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดอุดรดิตรดิตร จึงใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ให้กับเยาวชนในตำบลและผู้สนใจโดยทั่วไป

16.00 น. ศาลเจ้าพ่อใหญ่ ปู่ก๊อก ปู่กัก เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้านมาก ที่เกิดจากความศักดิ์สิทธิ์ ของเจ้าพ่อทั้งสาม ที่คอยช่วยปกป้องรักษา คอยปัดเป่าสิ่งชั่วร้าย ภัยอันตรายมิให้ร่ำกรายเข้ามา ในระหว่างเดือน 4 เดือน 5 ชาวบ้านจะจัดงานแก้บนประจำปี และในวันสงกรานต์ จะมีการทรงเจ้า อาบน้ำเจ้าพ่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 7 ของทุกปี ชาวบ้านจะพากันทำบุญกลางบ้าน 3 วัน 3 คืน เพื่อขอพรให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล มีการสวดมนต์เจ็ดตำนานพันต้น และในวันสุดท้าย ชาวบ้านจะพากันเย็บกระทง 4 เหลี่ยม และทำตุ๊กตาจากใบกล้วยให้ครบทุกคนในครอบครัว นอกจากนี้ยังนำดินมาปั้นเป็นวัว ควาย ใส่ในกระทงมีการนำอาหารขนมจีนใส่ในกระทง แล้วนำไปถวายที่ศาลเพื่อขอพรให้เจ้าพ่อปกป้องรักษาให้อยู่เย็นเป็นสุข ทั้งหมดนี้เกิดจากความเชื่อและศรัทธาที่มีต่อศาลเจ้าพ่อ ปู่ก๊อก ปู่กักที่บรรพบุรุษพากันถือปฏิบัติจนเป็นประเพณีของชุมชนมาจนถึงปัจจุบัน

17.00 น. เดินทางกลับอุดรดิตรดิตร / เข้าที่พัก

เส้นทางที่ 3 “กินปลาเชื่อน ล่องเรือแพ จามแกธรรมชาติ”

เส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางนี้ นักท่องเที่ยวจะได้พบความสวยงามหลากหลายของวิถีชีวิต และธรรมชาติที่สวยงามของจังหวัดอุดรดิตถ์ รวมทั้งแหล่งโบราณสถานที่สำคัญน่าสนใจอีกเส้นทางหนึ่ง ประกอบด้วย

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. เดินทางไปบ่อเหล็กน้ำพี้

09.00 น. ชมวนอุทยานต้นสักใหญ่

10.00 น. เดินทางไปเชื่อนดินบ้านท่าเรือ

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ

แพอาหารบ้านท่าเรือ

13.00 น. นั่งเรือหางยาวไปสักการะพระเจดีย์บนเกาะกลางน้ำของอ่างเก็บน้ำสุริยัน-จันทร์รา เชื่อนสิริกิติ์

- ชมทัศนียภาพกลางอ่างเก็บน้ำเชื่อนสิริกิติ์

- ชมหมู่บ้านชาวประมง การเลี้ยงปลาในกระชังตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

15.30 น. ขึ้นเรือ ณ เชื่อนดินช่องเขาขาด บ้านท่าเรือ อ.ท่าปลา

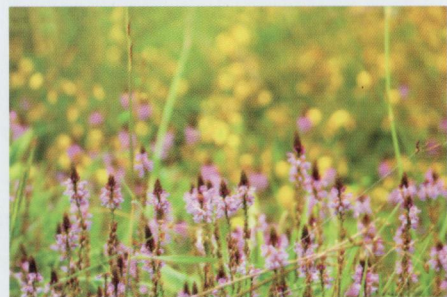
- เดินทางไปเชื่อนสิริกิติ์

16.15 น. เข้าที่พัก เชื่อนสิริกิติ์

17.30 น. ชมพระอาทิตย์ตกดิน ทัศนียภาพบนสันเชื่อนสิริกิติ์

18.30 น. รับประทานอาหารเย็นร้านระเบียบนาน เชื่อนสิริกิติ์

- เข้าที่พัก/พักผ่อนตามอัธยาศัย

หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ

สถานีตำรวจภูธรอุตรดิตถ์ โทร. 0-5544-2370-1, 0-5541-1038

สภ.ลับแล 0-5543-1023

สภ.ตรอน 0-5549-1045

สภ.พิชัย 0-5542-1025

สภ.นาอิน 0-5582-3080

สภ.พญาแมน 0-5545-5307

สภ.ด่านแม่คำมัน 0-5540-2013

สภ.น้ำปาด 0-5548-1078

สภ.ปากท่า 0-5548-9066

สภ.บ้านโคก 0-5548-6106

สภ.เด่นเหล็ก 0-5581-1268

สภ.วังกะพี้ 0-5549-4373

ศูนย์จราจรอุตรดิตถ์ 0-5544-4117

โรงพยาบาลอุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-4484-8

บริษัท ขนส่ง จำกัด

โทร. 0-5541-1940

สถานีขนส่ง

โทร. 0-5541-1059

วินทัวร์ อุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-2345

สถานีรถไฟ

โทร. 0-5541-123

ที่ว่าการอำเภอเมือง

โทร. 0-5541-1037

สำนักงานจังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-1003

หรือ www.uttaradit.go.th

ประชาสัมพันธ์จังหวัด

โทร. 0-5541-2729

พาณิชย์จังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-1682

วัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5540-3093

ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5581-7713, 0-5544-1817

www.uttaradit.mots.go.th

สมาคมสหพันธ์การท่องเที่ยวภาคเหนือ จ.อุตรดิตถ์

โทร. 08-1379-3204

สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จ.อุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-3264 หรือ 08-1785-2477

ขอบคุณแหล่งข้อมูลจากหนังสือ

อุตรดิตถ์ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม สำหรับเยาวชนและการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น
ตามรอยพระยุคลบาท เสด็จประพาสต้นมณฑลนครสวรรค์ ร.ศ.125 (พ.ศ.2449)
ย้อนรำลึกเส้นทางประวัติศาสตร์รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสเมืองตรอนตรีลินธุ์

แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอย
“พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์”

“แหล่งเหลือน้ำฝลือเลื่อง เมืองลางสาควาน
บ้านพระยาพิชัยดาบหัก ดินสักใหญ่”

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่
34/130-131 ถนนเมืองทิด ด.โนเวียง อ.เมือง จ.แพร่ 54000
โทรศัพท์ 0 5452 1118, 0 5452 1127 โทรสาร 0 5452 1119
E-mail: tatphrae@tat.or.th • www.tourismthailand.org/phrae
• www.easternlanna.org พื้นที่รับผิดชอบ : แพร่, น่าน, อุตรดิตถ์